

Ofiarowanie Pańskie

Ewangelia: Łk 2, 22 – 40

A gdy rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Druwa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: „Teraz o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela”.

Światło na oświecenie!

Potrzebne jest światło, żeby człowiek mógł widzieć. Chrystus – Prawdziwa Światłość, oświecił swój Kościół, który sam ma stać się światłem świata. Orygenes dokonał następującego porównania: I jak słońce i księżyc oświetlają nasze ciała, tak Chrystus i Kościół oświecają nasze umysły, i w ten sposób zostajemy oświeceni, o ile tylko nie jesteśmy ślepi na umyśle.

Drogi Przyjacielu! Cóż myśleć o takich, którzy mówią Chrystusowi – tak, a Kościołowi – nie? Czyż nie są oni ślepi na umyśle?

Ks. Sylwester

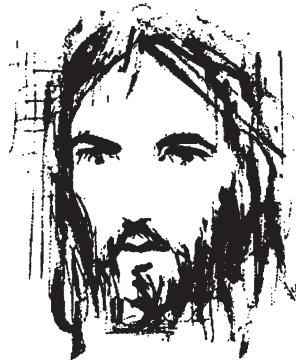
„...Jezus przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego”.

(Mk 1, 45)

Siostry Zmartwychwstanki zapraszają chętne dziewczęta na udział w Rekolekcjach, które odbędą się w dniach: 14 – 16 lutego 2003 r. w Warszawie.

Zgłoszenia prosimy kierować do S. Salwiny Ciok
ul. Krasieńskiego 31, 01 – 784 Warszawa
nr tel.: (0-22) 663 68 73

ZAPRASZAMY !!!

Kalendarz liturgiczny

2 luty 2003 – niedziela

Imieniny obchodzą: Maria, Wawrzyniec

Liturgia Słowa:

Ml 3, 1 – 4

Psalm 24

Hbr 2, 14 – 18

Łk 2, 22 – 40

3 luty 2003 – poniedziałek

Imieniny obchodzą: Błażej, Oskar

Liturgia Słowa:

Hbr 11, 32 – 40

Psalm 31

Mk 5, 1 – 20

4 luty 2003 – wtorek

Imieniny obchodzą: Andrzej, Joanna

Liturgia Słowa:

Hbr 12, 1 – 4

Psalm 22

Mk 5, 21 – 43

5 luty 2003 – środa

Imieniny obchodzą: Agata, Adelajda

Liturgia Słowa:

Hbr 12, 4 – 7. 11 – 15

Psalm 103

Mk 6, 1 – 6

6 luty 2003 – czwartek

Imieniny obchodzą: Dorota, Bohdan

Liturgia Słowa:

Hbr 12, 18 – 19. 21 – 24

Psalm 48

Mk 6, 7 – 13

7 luty 2003 – piątek

Imieniny obchodzą: Teodor, Ryszard

Liturgia Słowa:

Hbr 13, 1 – 8

Psalm 27

Mk 6, 14 – 29

8 luty 2003 – sobota

Imieniny obchodzą: Hieronim, Józefina

Liturgia Słowa:

Hbr 13, 15 – 17. 20 – 21

Psalm 23

Mk 6, 30 – 34

“Kochaj i powiedz to swoim życiem”

Ten list, tłumaczony na 58 języków (w tym 23 azjatyckie i 7 afrykańskich), napisany przez brata Rogera z Taizé, był czytany i rozważany przez cały rok 2002 podczas spotkań, jakie odbywały się tydzień po tygodniu w Taizé lub w różnych miejscach na całym świecie.

Dziś, mocniej niż kiedykolwiek, podnosi się wołanie, by torować drogi zaufania nawet przez mroczne godziny ludzkości. Czy słyszymy to wołanie?

Są ludzie, którzy składając siebie w darze stają się świadectwem tego, że istota ludzka nie jest skazana na rozpacz. Czy należymy do nich?

1. Narody ziemi mają coraz głębszą świadomość, że najbardziej nagłą potrzebą jest niesienie pomocy ofiarom wciąż rozszerzającego się ubóstwa. To jedno z fundamentalnych zadań, które koniecznie należy podjąć, by możliwy był pokój na ziemi.

Brak równowagi między bogactwem zgromadzonym przez nielicznych i ubóstwem bardzo wielu jest jednym z najpoważniejszych problemów naszych czasów. Czy zrobimy wszystko, żeby światowa ekonomia zdołała go rozwiązać? Ani nieszczęścia, ani niesprawiedliwość ubóstwa nie pochodzą od Boga: Bóg nie może dawać niczego innego, jak tylko swoją miłość.

2. Kiedy odkrywamy, że Bóg patrzy na każdą ludzką istotę z niezmierną czułością i głęboką, współczującą miłością stajemy zadziwieni.

3. Kiedy rozumiemy, że Bóg nas kocha i że kocha każdego człowieka nawet najbardziej opuszczonego, serce otwiera się na innych, z większą uwagą dostrzegamy godność osoby ludzkiej i zastanawiamy się: jak przygotować drogi zaufania na ziemi?

4. Chociaż czasem jesteśmy zupełnie bezradni, czyż nie zostaliśmy powołani, by swoim życiem przekazywać tajemnicę nadziei tym, wśród których żyjemy?

5. Nasze zaufanie do Boga daje się rozpoznać, kiedy wyrażamy je przez najprostszy dar z siebie samych: nade wszystko wiara, którą się żyje, staje się wiarygodna i zrozumiała dla innych.

6. Boża obecność jest tchnieniem ogarniającym cały świat, jest strumieniem miłości, światłości i pokoju na ziemi. Ożywiani tym tchnieniem możemy żyć w komunii z innymi i urzeczywistniać nadzieję na pokój w rodzinie ludzkiej... I niech ta nadzieja i ten pokój promieniają wokół nas!

7. Przez Ducha Świętego Bóg przenika nas do głębi, wie, że chcielibyśmy odpowie-

dzieć na Jego miłość, która nas wzywa. Możemy więc Go pytać: „Jak odkryć to, czego ode mnie oczekujesz? Moje serce niepokoi się: jak rozpoznać Twoje wezwanie?”

W wewnętrznej ciszy może pojawić się taka odpowiedź: „Odważ się oddać swoje życie dla innych, a znajdziesz sens swojego istnienia.” Może się zdarzyć, że powiemy Bogu: „Mijały dni, a ja nie odpowiadałem na Twoje wezwanie. Doszedłem nawet do tego, że pytałem siebie: czy naprawdę potrzebuję Boga? Wahania i wątpliwości odciągnęły mnie daleko od Ciebie. A przecież, nawet kiedy trzymałem się z dala od Ciebie, Ty na mnie czekałeś. Czuję się porzucony, a Ty byłeś bardzo blisko mnie. Dzień po dniu odnawiasz we mnie spontaniczne pragnienie, by wytrwać w powiedzianym Chrystusowi „tak”. Twoje rozumiejące spojrzenie sprawia, że możliwe staje się to „tak”, które będzie mnie niosło aż do ostatniego tchnienia.” By zachować wierność przez całe życie, potrzeba nieustannej czujności. W ciągu całej egzystencji Duch Święty przenika nasze wewnętrzne noce i stopniowo przemienia się cała nasza istota.

8. W świecie, w którym nowe technologie przyczyniają się do nieznanego nigdy przedtem rozwoju, istotne jest, by nie negować podstaw życia wewnętrznego: współczującej miłości, prostoty serca i życia, pokornego zaufania Bogu, pogodnej radości...

9. Ewangelia budzi w nas współczującą miłość i nieskończoną dobroć serca. Nie ma w nich naiwności, ale mogą potrzebować wytężonej uwagi. Prowadzą do odkrycia: staranie się o to, by nieść szczęście innym, uwalnia nas od nas samych. Spojrzenie miłości pozwala rozpoznać głęboko ukryte piękno duszy ludzkiej. Prostota serca i życia oddala nas od krętych dróg, na których mogłyby zabłądzić nasze kroki.

10. Tym, co w Ewangelii przemawia najmocniej, jest przebaczenie, to które Bóg nam daje, i to które mamy sobie okazywać nawzajem. Nawet przygnieciony i poniewierany, Jezus Chrystus nikomu nie groził – przebaczał.

11. Zmartwychwstały nie przestaje obdarzać wolnością przebaczenia. Zamiarem Boga nie jest karanie. Swoim przebaczeniem

usuwa to, co zraniło nasze serca, czasem jeszcze w dzieciństwie lub w młodości. Powierz Mu wszystko, nawet niepokój. I wtedy wiemy, że jesteśmy kochani, pokrzepieni, uleczeni.

12. Chrystus w Ewangelii nigdy nie zachęca do smutku albo przygnębienia. Przeciwnie, sprawia, że można spokojnie się cieszyć, a nawet rozradować w Duchu Świętym.

13. Młody Afrykanin, który spędził rok w Taizé, opowiadał, jak po ciężkich doświadczeniach powoli odkrywał radość. Kiedy miał siedem lat, jego ojciec został zabity. I matka musiała uciekać bardzo daleko. Ten chłopiec mówił: „Chciałem odnaleźć miłość rodzicielską, której brakowało mi od dzieciństwa. Szukałem więc wewnętrznej radości z nadzieją, że w niej znajdę siłę w cierpieniu. Dało mi to zdolność pokonania samotności, jakiej zaznałem w dzieciństwie. Zrozumiałem, jak ważna jest radość, żeby odmienić więzi, które na co dzień łączą nas z innymi i żeby zaznać wewnętrznego pokoju.”

14. Do wnętrza każdego człowieka Bóg tchnął duszę.

15. Jest ona niewidzialna, tak jak niewidzialny jest Bóg. W niej rodzi się pragnienie komunii z Bogiem.

16. Jak jednak urzeczywistniać taką komunie? Można spotkać Boga, realnie, w modlitwie, niezależnie od tego, czy modlimy się słowami, czy w milczeniu.

17. Nic nie prowadzi do Boga tak bardzo, jak wspólna modlitwa podtrzymywana pięknym śpiewem.

18. Pokój serca przychodzi, kiedy rozumiemy, że śmierć nie kładzie kresu komunii z Bogiem. Śmierć nie prowadzi w nicość, przeciwnie, otwiera przejście do życia wiecznego, gdzie Bóg przyjmie naszą duszę na zawsze.

Jeśli nawet są w nas wątpliwości, Duch Święty jest obecny, zarówno w dniach spokoju, jak i w chwilach pustki. Czyż nie jesteśmy ewangelicznymi ubogimi? Nasza pokorna wiara wystarczy, by przyjąć Jego obecność.

19. I już samo pragnienie Jego obecności przywraca życie naszym duszom, tak na ziemi, jak i w wieczności.

cdn...

opr. kl. Grzegorz Zieliński
(na podst. www.taize.fr)

Ksiądz Jan Jędraszek SAC o sobie...

Urodziłem się dnia 23.06.1932 r. w Łaziskach - Ciepeliów, powiat Lipsko nad Wisłą, parafia Wielgie.

Przez cały czas przebywałem w domu rodzinnym, aż do ukończenia szkoły podstawowej aż do roku 1948, kiedy wyjechałem do Gdańska, gdzie po 5 latach ukończyłem szkołę średnią: tj. gimnazjum i liceum ze zdaniem matury.

W 1953 r. wstąpiłem do nowicjatu xx. Pallotyńów, a następnie ukończyłem filozofię i teologię w Oltarzewie. Świecenia kapłańskie otrzymałem 11 czerwca 1960 r. z rąk Ks. Bpa Chromańskiego.

Od 1960 – 1963 pracowałem jako wikary w parafii Św. Józefa w Chełmnie nad Wisłą. Następnie 3 lata pracowałem również jako wikary w parafii Św. Franciszka w Wałbrzychu.

W 1966 r. zostałem przeniesiony do Ożarowa Mazowieckiego nad Wisłą, też do pracy duszpasterskiej jako wikariusz w parafii Św. Stanisława Kostki. Parafia była prowadzona przez ks. diecezjalnego, prodziekana. W tym czasie podjąłem również studia na ATK w Warszawie na wydziale teologicznym – katechetyka.

W roku 1968, po otrzymaniu paszportu, wraz z innymi księżmi zostałem wysłany do Francji. W 1970 r. wróciłem do Polski celem ukończenia studiów na ATK- u, gdzie po zdaniu egzaminów, złożeniu pracy magisterskiej i jej obronie w tymże roku te studia ukończyłem.

Po ukończeniu studiów robiłem przygotowania do wyjazdu na misję do Brazylii. W oczekiwaniu na wizę, pracowałem jeszcze w parafii w Szczynie i w Czarnej.

Po otrzymaniu wizy w 1973 r. 23 marca nastąpił wyjazd do Brazylii, gdzie pracowałem do 1980 r. Brazylia to osobny rozdział.

Wszędzie gdzie pracowałem, to był pełny etat wikariuszowski na dużych parafiach, gdzie w każdą niedzielę trzeba było głosić kazania i to nieraz po kilka, oraz katechezy w pełnym wymiarze do 30 godzin ty-

godniowo, a nadto dochodziły inne zajęcia jak studia, czy głoszenie rekolekcji adwentowych, czy wielkopostnych.

Po powrocie z Brazylii, ze względów zdrowotnych, przeznaczono mnie do parafii pallotyńskiej w Rzymie, a następnie po roku na proboszcza do Bóbrki koło Soliny – Bieszczady. Tu pracowałem do 1985 r. W tym że roku na własną prośbę zostałem przeniesiony do Częstochowy, gdzie pracowałem w sklepie Pallotyńskim jako kierownik sklepów przy ul. Św. Barbary. Jako kierownik pracowałem aż do roku 1998. Ostatnie lata już jako emeryt przebywałem w Chełmnie koło Bydgoszczy i we Wrzosowie koło Radomia. Skąd zostałem przeniesiony dekretem ks. Prowincjała do Radomia dnia 28. listopada 2002r.

Ks. mgr Jan Jędraszek SAC

2 luty – – Matki Bożej Gromnicznej

Na początku lutego obchodzi się w Kościele święto Ofiarowania Jezusa w świątyni, czyli Przedstawienie Jezusa w świątyni zgodnie z Prawem Mojżeszowym, a więc w czterdziestym dniu po urodzeniu dziecka i wykupieniu go, jako pierworodnego syna należącego do Boga, za symboliczną opłatą 5 syklów. Dawniej święto to nazywało się też świętem Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny, gdyż z obrzędem przedstawienia i wykupu pierworodnego syna łączył się obrzęd „oczyszczenia” matki i złożenia ofiary z baranka albo dwóch synogarlic czy gołąbków. Święto Ofiarowania Pańskiego należy do najdawniejszych w chrześcijaństwie. W Jerozolimie było obchodzone już w IV w., w Rzymie od V w. Później ze świętem tym związano zwyczaj urządzania uroczystej procesji z zapalonymi świecami na pamiątkę nazwania Jezusa przez Symeona „Światłem na oświecenie pogan”. Stąd powstał zwyczaj poświęcania w tym dniu świec dla potrzeb liturgicznych i dla wiernych, którzy przechowują je w domach, aby zapalić przy konającym lub w czasie burzy, co tłumaczy ich ludową nazwę „gromnice” i ludową nazwę samego święta – Matki Bożej Gromnicznej.

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 – Nabożeństwo ku czci Miłosierdzia Bożego, połączone z adoracją Najświętszego Sakramentu. Po nabożeństwie zmiana Kółek Żywego Różańca.
2. W tym tygodniu I Czwartek i Piątek miesiąca. Spowiedź dla dorosłych i młodzieży podczas wszystkich Mszy Św. i w piątek od godz. 17.30. Spowiedź dla dzieci z klas III i tych, które odprawiają 9 pierwszych piątków miesiąca - w piątek od godz. 16.00. Msza Św. o godz. 16.30. Spowiedź dla młodzieży III-ich klas Gimnazjum przygotowujących się do Sakramentu Bierzmowania w piątek od godz. 17.30, Msza Św. o godz. 18.00.
3. Dziś o godz. 16.00 w kaplicy Świętej Rodziny Msza Św. w intencji Rodzin.
4. Komitet Budowy przyjmuje dziś indywidualne ofiary na dalsze prace porządkowe i budowlane.
5. W piątek odwiedzimy chorych zgłoszonych na I piątki miesiąca.

W Rodzinie Radia Maryja – – Radość Bożonarodzeniowa

W piękne, ale mroźne południe niedzielne, 5 stycznia 2003 r. została odprawiona uroczysta Msza Święta w Kościele Garnizonowym. Naszą pierwszą i podstawową intencją mszalną była intencja za Ojca Świętego, za Pasterzy Kościoła i za Radio Maryja.

Uroczystą Eucharystię odprawił ks. Mirosław Dragiel SAC, a oprawę liturgiczną przygotowało Młodzieżowe Koło Przyjaciół Radia Maryja i „Gwiazdy Garnizonowe”, które ubogacały Eucharystię śpiewem.

Po Mszy Świętej odbył się piękny koncert kolęd i pastorałek, w wykonaniu „Gwiazd i gwiazdeczek Garnizonowych”. Była to wielka uczta duchowa, w czasie której każdy mógł się dołączyć do śpiewu, by wspólnie wychwalać Imię Boże.

Natomiast w dniu 18 stycznia miało miejsce Spotkanie Oplatkowe Młodzieżowych Kół Radia Maryja z Kielc i z Radomia. Rozpoczęło się ono Mszą

Świątą, w czasie której ks. Mirosław Dragiel SAC wspomniął, nawiązując do tygodnia Jedności Chrześcijan, jak ważna jest jedność w każdej wspólnoty. Po Mszy św. odbyło się spotkanie z aktorem Teatru Powszechnego im. Jana Kochanowskiego w Radomiu, Janem Szczygłem. Mówił on o swojej drodze do aktorstwa i życiu z Chrystusem.

A potem w kaplicy było wspólne łamanie się opłatkiem i agapa, podczas której można było porozmawiać i pośpiewać starsze i nowsze kolędy oraz pastorałki.

Norbert Strzelecki

SPOTKANIE MŁODZIEŻOWEGO KOŁA PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA W RADOMIU W KAPLICY ŚW. MAKSYMILIANA NA PLACU KONSTYTUCJI 3 MAJA, PRZY KOŚCIELE GARNIZONOWYM, W KAŻDY WTOREK O GODZ 16.30.

W minionym tygodniu

Ochrzczona została:

Karolina Wilczyńska

Związek Małżeński zawarli:

Marzena Wojcieszak i Paweł Faryna

Odeszli do Pana:

Jolanta Buzor – 34 lat

Antoni Gadaszewski – 90 lat

Bronisława Dańska – 83 lat

Helena Konwa – 85 lat

Agnieszka Gregorczyk – 88 lat

ŻYCZENIA

W 50. rocznicę urodzin Marii, w 47. rocznicę urodzin Witolda, w 18. rocznicę urodzin Katarzyny, w 18. rocznicę urodzin Krzysztofa, w 40. rocznicę ślubu Anny i Mariana, w 1. rocznicę ślubu Grażyny i Krzysztofa

Bożego błogosławieństwa na dalsze lata życia, pokoju, radości, pogody ducha, zdrowia i spełnienia najskrytszych marzeń życzy *Redakcja*

Ciekawostki...

Wydarzyło się naprawdę...

• Papież Jan XXIII któregoś dnia szedł sobie ulicami Rzymu. Za nim szły dwie kobiety. Jedna z nich, gdy go spostrzegła, powiedziała do drugiej: „Mój Boże, ależ on jest gruby”. Wówczas papież odwrócił się i powiedział dowcipnie: „Przecież pani dobrze wie, że konklawie to wybór papieża, a nie konkurs piękności...”

• Biskup pewnej diecezji rozmawiał z księdzem:

- Przenoszę księdza do parafii... - tu padła nazwa.

- To niemożliwe, księżę biskupie – odpowiedział ksiądz.

- Wszystko jest możliwe, proszę księdza. To jest wola Boża!

- Ale... - oponował dalej ksiądz.

- Tu nie ma ale, to jest wola Boża!

- Ale ja z tej parafii pochodzę!

- A... to zmienimy wolę Bożą – zawyrokował ksiądz biskup.

Redakcja: ul. Młodzianowska 124, tel.: (0..48) 366-81-03, www.mojaparafia.czytelnia.net, e-mail: redakcja@mojaparafia.czytelnia.net

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca Redaktora Naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Monika Grzesiak, Agnieszka Dobrowolska, Jakub Czubak, Maria Sowińska, Aleksandra Jurczak, Marcin Ciosek, Joanna Ciosek, Marek Gos, Paweł Rabijewski, Iza Wojcieszek, Halina Siczek, kl. Grzegorz Zieliński.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72